

**Redakční informace, předplatné,
projekty redakce****Vydavatel**

UniGOLF – CCB, s. r. o.

Časopis GOLF

Měsíčník, ročník XX, náklad 12 000 ks

Vychází první týden v měsíci

Foto na titulní straně:

S nástrahami letošního US Open se nejlépe vyrovnal domácí Webb Simpson.

Foto: Globe Media/Action Images

Redakce

Šéfredaktor:

Josef Slezák, slezak@ccb.cz

Zástupce šéfredaktora:

Petra Prouzová, prouzova@ccb.cz

Tajemnice redakce:

Renata Večeřová, vecerova@ccb.cz

Adresa redakceCCB, časopis Golf, Okružní 19, 638 00 Brno,
tel.: +420 545 222 774, fax: +420 545 222 499,
e-mail: golf@ccb.cz, www.casopisgolf.cz**Adresa pražské kanceláře**CCB, časopis Golf, Erpet Golf Centrum, Strakonická 2860/4,
150 00 Praha 5,
tel.: +420 233 377 912**Obchodní oddělení**

Radek Petr, petr@ccb.cz, 733 534 021

Simona Klufová, klufova@ccb.cz, 604 250 555

Marie Stavařová, stavarova@ccb.cz, 731 609 400

Pavla Vacková, vackova@ccb.cz, 607 637 968

Hana Doležalová, dolezalova@ccb.cz, 608 242 055

Podklady: golf@ccb.cz**Předplatné**

Renata Večeřová; +420 545 222 774, predplatne@ccb.cz

Cena ročního předplatného v ČR: 500 Kč (půlroční)/900 Kč (celoroční), úhrada prostřednictvím SIPO, platební karty, složenky nebo převodem na účet 19-9090940207/0100.

Cena ročního předplatného na Slovensku: 39 EUR převodem na účet u ČSOB Bratislava, č. ú. 4006109507/7500.

Jako variabilní symbol uveďte číslici 22 a dalších šest různých čísel dle vlastní volby (např. datum narození, IČO atp.). Toto číslo nám prosím sdělte – bez tohoto údaje nebudeme moci vaši platbu identifikovat.

Redakční informace Registrace MK ČR E 6685 ISSN 1212-4745 a RP Bratislava,
č. j. 3482/95-P ze dne 7. 8. 1995Distribuce: Rozšiřují společnosti PNS (ÚDT, Transpress), Media-
print & Kapa. Distribuci na Slovensku provádí a předplatné
přijímá Mediaprint Kapa, Pressegrasso, a.s., oddelenie inej formy
predaja, Vajnorská 137, P.O.BOX 183, 830 00 Bratislava,
e-mail: predplatne@abompkapa.sk, tel.: 02/444 588 21,
fax: 02/444 588 19, zelená linka: 0800 188 826Neoznačené fotografie: archiv redakce. PR články jsou
označeny (PR). Nevyžádané příspěvky se nevracejí. Příspěvky,
dotazy, náměty a připomínky k časopisu Golf zasílejte na
adresu šéfredaktora nebo vydavatele.

Z prvního odpaliště

PAUL PRENDERGAST

Inspiruje Seve Evropany?

Open Championship se vrací na hřiště Royal Lytham and St. Annes, kde se od 19. do 22. července rozhrne opona již 141. ročníku nejstaršího ze čtyřlístku majorů. Naposledy se na pobřeží severně od Liverpoolu sjeli účastníci Open před jedenácti lety, aby zde svou sílu i aktuální formu demonstroval David Duval. S náskokem tří ran tehdy přehrál Švéda Niclase Fastha. A Fasth nebyl jediný z evropského tábora, koho Duval tenkrát zarmoutil. Dělenou třetí pozici si odvážel Darren Clarke, jenž do letošního ročníku turnaje vstoupí v roli obhájce. Hned osm Evropanů se vtěsnalo do desítky nejlepších. Ostatně tu vždycky připomínali chrtý statečně nahánějící soupeře ve snaze je uštvat. To se jim ale z deseti pokusů podařilo jen třikrát. Žádný z vítězů bez ohledu na státní příslušnost to tu ale neuměl tak dobře jako Seve Ballesteros. Na osmnáctku, snad až s pedantskou pečlivostí vystlanou více než dvěma sty bankry, dokázal rtuťovitý Španěl vyzrát hned dvakrát. Ne náhodou mu během Open odhalí portrét. Seveho triumfy byly vskutku nezapomenutelné. Poprvé Royal Lytham and St. Annes dobyl v roce 1979, když ve finále předvedl slavnou ránu z „parkoviště“, stejně tak si mnozí fanoušci dodnes vzpomenu na jeho titánskou bitvu s Nickem Pricem z roku 1988, kdy na poslední jamce Ballesteros vystříhl parádní dlouhý

chip, který málem skončil v jamce. Byl to jeho druhý zdejší a celkově třetí titul z Open, jímž výčet svým majorů uzavřel na konečných pět.

Z pohledu evropských hráčů si sotva dokážeme představit lepší způsob, jak oživit vzpomínky na legendu, jež svým následníkům vydláždila cestu k současné dominanci, tím spíš, že Američané opět zvedají hlavy. A netřeba zdůrazňovat, jak důležitý krok by kterýkoliv z Evropanů učinil vstříc své rydercupové jistotě.

Zdejší šampióni Open se přitom nacházeli na vrcholu své kariéry, jen vzpomeňme Bobbyho Locka, Petera Thompsona, Boby Charlese, prvního levorukého vítěze majoru, Tonyho Jacklina, Garyho Playera i nedostížitelného Severiana Ballesterose. Je jasné, kam tím mířím. I když se Donaldovi na Open příliš nedaří, bude mít další šanci útočit, stejně jako Lee Westwood, který si z tohoto turnaje odvezl už jedno třetí a jedno druhé místo. Kde jinde by měli sejmout nálepku věčných čekatelů na golfovou nesmrtnost než na největším golfovém turnaji Starého kontinentu? Nebo to snad bude Seveho krajan Sergio García, kdo konečně rozkopne grand-slamovou bránu dokořán? Byl by v tom kus symboliky, třebaže sám Španěl už si pomalu zoufá a přestává ve vítězství na některém z turnajů „velké čtyřky“ věřit. Možná jedině, co k tomu potřebuje, je ale kapka inspirace a podpory uznalého britského publika. Ať tak či onak, Ballesterosův odkaz zde bude žít ve vzpomínkách dál.

AUTOR JE AUSTRALSKÝ KORESPONDENT REDAKCE.

INZERCE

Z prvního odpaliště

ONDŘEJ KAŠINA

Chápeme správně pojem „hrát v zóně“?

Když jsem kdysi studoval žurnalistiku, býval mezinárodně oblíbený vtip, který říká: „Když titulek začíná otazníkem, odpověď je NE!“ Přiznávám, že jsem titulek zvolil v souladu s touto poučkou, protože jsem přesvědčen, že většina našich golfistek a golfistů vnímá pojem „hrát v zóně“ více či méně nepřesně.

Pokud bychom měli prostředky na uskutečnění reprezentativního průzkumu mezi všemi našimi hráči a hráčkami golfového sportu a zeptali bychom se na definici hraní v zóně, sázím cokoliv na to, že by většina odpověděla stejně.

Odpověď té větší části naší golfové obce by se shodovala v tom, že golfista si může užívat lehkost, inspiraci a efektivnost takzvaného hraní v zóně pouze do okamžiku, kdy se přihodí nějaká chyba, selhání, vyrušení nebo jakákoliv anomálie, jež naruší hladký povrch „bublíny“ hry v zóně.

Jinak řečeno – veškerá ta magie končí při prvním neúspěchu nebo nepohodlí. Myslím, že je na čase opravit tuto velkou a v důsledku nebezpečnou chybu v psychologii.

Golfisté sledující mé články nebudou překvapeni, že použiji příklad z tenisu. Považuji paralely z tenisu za relevantní a mnoho našich golfistů od tenisu přišlo nebo jej hraje souběžně s golfem. Také psychologická poučení z obou sportů jsou vzájemně použitelná.

Nedávno jsem viděl příklad soustředění a vůle, který předčil vše, co jsem až doposud znal. V prvním kole tenisového turnaje French Open 2012 se utkala francouzská tenistka Virginie Razzano (111. na žebříčku) proti hvězdné a favorizované americké hráčce Sereně Williamsové.

Američanka vyhrála první set, ale Francouzka s neuvěřitelným nasazením vůle dokázala zachránit set druhý – a vše se rozhodlo ve třetí sadě. Tam sice Razzano vedla, ale postihly ji bolestivé křeče. Na dvorci Roland Garros se už snášelo šero a zdálo se, že vyčerpaná francouzská tenistka, zjevně trpící v bolestech, nebude schopna dokončit dlouhý a heroický zápas. Korumu všemu nasadila řecká rozhodčí Eva Asderaki, která v samém závěru dvakrát vzala francouzské hráčce „fiftýn“, protože údajně zanařikala bolestí během výměny.

Byly shromážděny všechny srozumitelné a logické důvody, proč by měla Virginie Razzano vnitřně rezignovat a podlehnout. Všichni by to pochopili a omluvili. Ale nestalo se to!

Posledních 15 minut tohoto zápasu bych doporučil všem golfistům, aby se na ně alespoň desetkrát podívali. I když třeba

nikdy nevezmou do ruky tenisovou raketu. Psychické „zaostření“ Virginie Razzano, její schopnost tvrdohlavě zůstat v zóně a hrát každý úder bez frustrace minulosti a bez obavy z budoucnosti – to je lekce, která se hodí pro všechny oblasti života.

Právě letos jsem publikoval v časopise Golf sérii článků, která tak či onak pojednává o umění setrvat v přítomnosti a nedat se deprimovat neúspěchy minulosti a obavami z budoucnosti. Ti, kdo četli některé z těchto článků, už vědí, že toto velké umění soustředit se pouze na přítomnost se nazývá v buddhistických textech sati.

Nevím, zda Virginie Razzano studovala návody, jak si osvojit umění sati, ale každopádně předvedla všem sportovcům i nám golfistům, jak to vypadá, když se někdo dokáže v zóně zakousnout, zaseknout se tam silou vůle natolik, že jí odtamtud nedokázala vytrhnout únava, bolest, šero, umění soupeřky ani zákeřné výroky neobjektivní rozhodčí.

Až se tedy budete snažit dostat do stadia golfové inspirace zvané „hra v zóně“, uvědomte si, že hráči obdaření skutečnou vnitřní silou a mentalitou vítězů neopouštějí zónu hned

„Naše vnitřní síla se pozná právě podle toho kolik bolesti, nespravedlnosti a nepřízně osudu dokážeme vydržet, a přesto ten kříž neseme soustředěně dál.“

při první bolesti, nepřízni osudu nebo chybě. Naše vnitřní síla se pozná právě podle toho kolik bolesti, nespravedlnosti a nepřízně osudu dokážeme vydržet, a přesto ten kříž neseme soustředěně dál.

V takové chvíli je zvláště důležité orientovat naši mysl vždy pouze na jeden jediný úder v čase, bez minulosti a bez budoucnosti. Není to však všechno. Vnitřní síla potřebná k setrvání v zóně i za velmi nepříznivých okolností není dána každému z nás.

Někdy by se mohlo zdát, že v této kategorii jsou ve výhodě „tvrdáci“ a jedinci schopní sobecky takzvané jít přes mrtvolu. Ale není tomu tak. Tento druh vnitřní síly je napojen na jiné prameny a jsem rád, že mohu tímto přinést dobrou zprávu všem slušným a neagresivním. Vítězná mysl i vnitřní síla se může nacházet i v lidech zdánlivě neprůbojných. Můžete v sobě vzbudit a využít vnitřní sílu, kterou jste nastřádali a jež ve vás rostla během čestného života.

Stačí se krok za krokem učit ji uvolňovat. V rozhodujících chvílích, kdy je nutno překonat nepřízeň počasí, únavu, bolest a smůlu – to můžete být překvapivě zrovna vy, kdo se dokáže udržet déle a lépe v zóně. ■